

Verhalen en artikelen uit de oude doos

Jeugddrumband „St. Jan” bestaat 10 jaar met zijn leider H. de Jong.

Verleden en heden. Goede en Slechte tijden. Verhalen, herinneringen van toen en nu, willen wij opnieuw onder uw aandacht brengen. Bent u geïnteresseerd in de geschiedenis van Oosterhout, neem dan contact met onze Heemkundekring “De Heerlijkheid Oosterhout”. E-mail: hkoosterhout@gmail.com

Alle verhalen uit de oude doos zijn letterlijk overgenomen uit oude Oosterhoutse weekbladen. Voor elk verhaal is de datum waarop het verhaal is geschreven vermeld.

Uit het Kanton van donderdag 16 september 1965

Jeugddrumband „St. Jan” bestaat 10 jaar met zijn leider H. de Jong.

Een drumband van kleine jongens bestaat tien jaren. En gaat dat zondag a.s. een beetje feestelijk herdenken. Bescheiden, zoals ook het ontstaan was en zoals het in al die tien jaren dan toch maar zijn eigen plaats in de Oosterhoutse samenleving verworven heeft.

Drumband St. Jan Oosterhout beleefde onlangs het 15-jarig bestaan van een oudere broeder van deze drumband, nl. die van de drumband „Excelsior”.

We geloven, dat Oosterhout als zodanig in niet geringere mate zal meeleven met het tienjarig bestaan van de jeugddrumband St. Jan. En terecht.

Tien jaar

We herinneren het ons nog heel goed, de Koninginnedag, nu tien jaar geleden, waarop, geheel onverwachts de St. Janstraat voor de dag kwam met een groepje jeugdige muzikanten, uitgedost in stuk voor stuk zelf vervaardigde eenvoudige uniformen, als we het tenminste al zo noemen mogen. Met een eigen even eenvoudig vaandeltje. De heer H. de Jong vooral, en niet minder zijn echtgenote mevr. de Jong, hadden er handen vol werk aan gehad. En met hen hadden enkele andere ingezetenen uit de onmiddellijke omgeving daartoe bijgedragen.

Daarbij had alleen maar dit éne voorop gestaan: iets doen voor de eigen kinderen uit die straten, hen ontspanning en leuke bezigheid bezorgen, toevallig in deze vorm. Het had evengoed een andere vorm kunnen zijn. En de initiatiefnemers dachten er op dat moment eigenlijk echt nog niet aan in de toekomst te komen tot een echte drumband, met echte instrumenten en echte uniformen, noch om drumbandfestiviteiten zoals concoursen te organiseren of zich beschikbaar te stellen voor feestelijkheden waar ook in de gemeente. De opzet was niet anders dan de jeugdigen zelf een prettige bezigheid te verschaffen en daarbij op feestelijke dagen in de eigen buurt een beetje gezelligheid te brengen. Maar, al liep het hen dan niet feitelijk uit de hand, het eenmaal begonnen leidde er vanzelf toe, mede gezien in het licht van een bijna nationale ontwikkeling in het verschijnsel drumband, dat wat eerst een beetje kinderspel gelek, uitgroeide tot een echte drumband.

Voor Oosterhout was hun eerste verschijnen eveneens een verrassing; bijna een gemakkelijke verrassing, die kleine mannekes in die eigengemaakte uniformen en met die blikken trommeltjes (van f 1,25 per stuk). Een leuke kinderlijke verrassing, die door Oosterhout met aparte belangstelling en plezier werd gevolgd.

En zo zou dat nogal enige tijd duren. Vele, zeer vele malen, hoorde men reeds uit de verte de blikken trommeltjes hun wel eens weerbarstig geluid ver door de Oosterhoutse straten dragen; en even vaak zag men de kleine jongens, waaronder sommige die nog maar heel weinig begrepen van het in de maat lopen, door de straten van onze stad gaan, met steeds, vanaf het eerste moment, voorop, H. de Jong, en even vaak als van verre in gedachte hen volgend en hen bij thuiskomst in de St. Janstraat als het ware weer bemoederend ontvangen van mevr. de Jong.

De Jong

Als we even nog eens een vergelijking mogen maken met de drumband „Excelsior“, dan geloven we dat we met evenveel recht kunnen schrijven over de heer en mevrouw de Jong als de vader en de moeder van St. Jan als we dat voor het echtpaar Trommelen doen met betrekking tot de drumband Excelsior.

Beiden hebben — met naast hen enkele bestuursleden, onder welke de heer H. v. d. Hout eveneens vanaf de oprichting als voorzitter — de drumband St. Jan en ieder van zijn jeugdige leden als het ware vanaf de eerste dag zowel als geheel als ieder van hen afzonderlijk met grote belangstelling, ja bijna liefde gevolgd en waren voor hen alles, wat zij nodig hadden als lid van de drumband. En dat is voor deze kleine jongens nog minstens zoveel als voor grotere jongens en meisjes.

Beiden, en met hen in feite het gehele gezin, hebben als het ware vanaf de oprichting ieder vrij moment besteed aan St. Jan; ze hebben zich ingezet voor acties, erop gericht de gelden bij elkaar te krijgen voor de eerste en de volgende echte instrumenten; en voor de echte uniformen.

De heer de Jong heeft vanaf de oprichting de jongens geïnstrueerd op de trommels en bij het bazuinblazen. En hij doet dat op dit moment nog steeds helemaal alleen, met eindeloos geduld. En meer dan dat, want op dit moment besteedt hij vier avonden in de week aan de instructie voor een dertig nieuwelingen, die straks de gelederen van de drumband zullen aanvullen, wanneer er ouderen afvallen. Want de leeftijd is begrensd tot rond 14 jaar en er vallen er dus ook regelmatig af, die vervangen moeten worden. Het typische daarbij is, dat de heer de Jong er steeds naar streven zal om de jongens, die St. Jan verlaten niet zonder meer te laten gaan, maar tracht hen warm te maken om hetzij in de Kon. Harmonie, hetzij in een drumband voor oudere jongens verder te gaan, ieder naar zijn eigen ambitie en kunnen.

En wanneer we het dan hebben over het gezin de Jong, dan bedoelen we daarmee ook de kinderen. Verschillende van hen waren zelf actief lid dan St. Jan. Tonny was de eerste tambour-maître en werd reeds opgevolgd door de jongere Gerry, die momenteel de stok hanteert.

De oudste zoon Piet 'bereidt er zich op voor straks de plaats van zijn vader als leider-instructeur over te nemen, wanneer deze daarvoor te oud geworden is.

En ook de andere kinderen staan voortdurend gereed om telkens wanneer dat nodig is op welke wijze ook in te springen voor St. Jan.

Echte drumband

Wat eens kinderspel was groeide uit tot een echte drumband. Een drumband, die de volledige sympathie verkreeg van de Oosterhoutse bevolking.

Met grote belangstelling zag en hoorde men de eerste zelfgemaakte uniformen en de eerste bliken trommeltjes vervangen worden door echte uniformen en trommen. En het uittrekken van deze kleine jongens, zo vaak als dat mogelijk was, bij ieder denkbare aanleiding, werd steeds door velen gevolgd. En dat gebeurt nog steeds. St. Jan is geworden tot een niet meer weg te denken verschijnsel in Oosterhout, op zijn eigen plaats, waarvan bestuur en leiding zich goed bewust zijn. Men kent deze drumband en men heeft bepaalde verwachtingen daaromtrent.

Beetje feest

Het tienjarig bestaan is aanleiding tot een beetje feest. De bescheidenheid van de drumband zelf — zonder dat een gezond zelfbewustzijn ontbreekt, gelukkig maar — en het ontbreken van de middelen — leidt tot een heel bescheiden herdenking.

Met een gezamenlijk ontbijt voor de leden. En met een receptie van 1 tot 2 uur bij Aertsen de Nijs (natuurlijk in de St. Janstraat) zijn er de gebaren van. Dat vindt plaats op zondag 19 sept. a.s.

We geloven, dat er vele zullen zijn, die St. Jan dan toch even willen feliciteren en misschien ook bedanken voor wat ze voor Oosterhout geworden zijn en voor Oosterhout zijn gaan betekenen en op zo velerlei wijze hebben gedaan. Het bestuur, en de leiding en de jongens zelf.

Zondag van 1-2 uur bij Aertsen de Nijs. Dan zal de Drumband zijn nieuwe instrumenten aangeboden krijgen; trommels en bazuinen, alles compleet. Een investering van duizenden guldens, bijeengebracht

dank zij de (hulp van vele donateurs, dank zij een toto en dank zij een reeks van andere activiteiten. Kortom, dank zij een benutten van ieder denkbare gelegenheid. St. Jan, bestuur, leiding en jongens: Het ga jullie goed, Oosterhout is trots op zijn drumband „St. Jan". (FVW)

foto gemaakt bij oprichting 1955
Voor deze foto's bedankt Piet de Jong